

راه‌وشهرسازی

مسکن بانسخه دهه ۹۰درمان نمی‌شود

«طرح جامع مسکن» که قرار است نسخه سیاست‌گذاری این بخش برای سال‌های پیش‌رو تعیین‌کنند، در شرایطی بازنگری می‌شود که بخش مهمی از پیش‌فرض‌های نسخه قبلی دیگر اعتبار سابق را ندارند؛ از توان مالی خانوارها و ظرفیت محدود دولت‌وشبکه‌بازی گرفته تا تغییر ساختار جمعیتی و الگوی تقاضا کارشناسان معتقدند اگر قرار باشد بازنگری صرفا به تغییر اعداد، اهداف ساخت و برنامه‌های اجرایی محدود شود، طرح جدید نیز ممکن است در نهایت به تکرار همان سیاست‌هایی برسد که در سال‌های گذشته نتوانستند مساله مسکن را حل کنند.

نشتست بررسی نتایج اولیه طرح جامع مسکن جدید نیز بیش از آنکه تصویری از یک نسخه کاملاً متفاوت ارائه دهد، صحنه طرح پرسش‌های اساسی در باره سیاست‌های گذشته بوده؛ اینکه آیا همچنان می‌توان با اتکا به زمین خام، تسهیلات بانکی و افزایش ساخت‌وساز به بحران مسکن پاسخ داد، در حالی که قدرت خرید خانوارها کاهش یافته، منابع مالی دولت و بانک‌ها محدود است و ترکیب خانوارهای ایرانی نیز تغییر کرده است. در این نشست، تقریباً همه کارشناسان بر یک نکته مشترک تأکید داشتند: بازنگری واقعی در طرح جامع مسکن باید از بازنگری در مفروضات آن آغاز شود، نه صرفاً تغییر اهداف و اعداد.

مساله فقط کمبود خانه نیست

در این نشست محمود اولاد، مجری طرح جامع مسکن، یکی از مهم‌ترین تغییرات مورد نیاز را فاصله گرفتن از سیاست‌های یکسان برای همه مناطق و گروهای اجتماعی دانست، به گفته او، نیازمسکن کشور باید بر اساس تحولات اقتصادی، اجتماعی و جمعیتی و با توجه به تفاوت‌های منطقه‌ای تعیین شود؛ اولاد تأکید کرد: نمی‌توان همچنان یک نسخه واحد را برای همه مناطق و گروهای اجتماعی در نظر گرفت؛ اهمیت این جمله زمانی بیشتر می‌شود که شرایط اقتصادی خانوارها در کنار آن قرار دهیم. خانواری که در یک کلان‌شهر با هزینه بالای زمین و حمل‌ونقل زندگی می‌کند، الزامات و توان متفاوتی از خانواری در یک شهر کوچک با منطقه کم‌جمعیت دارد؛ بنابراین، سیاستی که تنها بر تعداد واحدهای ساخته‌شده تمرکز کند، ممکن است از نظر آماری موفق به نظر برسد، اما نظر اجتماعی و اقتصادی از آن موفق نباشد.

زمین ارزان راه حل با انتقال هزینه؟

یکی از مهم‌ترین نقدهای مطرح‌شده در این نشست به سیاست زمین مربوط بود. غلامرضا ساسی، اقتصاددان، صراحتاً نسبت به تلاوم الگوی توزیع گسترده زمین خام هشدار داد؛ او گفت: «هر زمینی برای سکونت مناسب نیست» و تأکید کرد هزینه ایجاد زیر ساخت، خدمات و دسترسی به مراکز خدماتی در این نشست بر یک زمین ارزان را بین بر دایین شاید یکی از کلیدی‌ترین

زیر پای تهران چه می‌گذرد؟

قصد ۲۹۸ گود ره‌اشده

بر اساس آمار اعلام‌شده از سوی رییس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، ۲۹۸ گود ره‌اشده از ادوار گذشته در پایتخت شناسایی شده که تاکنون ۱۲۴ مورد آن ایمن‌سازی شده است. در نگاه نخست، ایمن‌سازی ۱۲۴ گودی می‌تواند نشانه پیشرفت تلقی شود؛ اما وقتی این عدد در کنار ۱۷۴ گودباقی‌مانده قرار می‌گیرد تصویر متفاوتی شکل می‌گیرد؛ بیش از نیمی از فهرست همچنان نیازمند تعیین تکلیف است؛ مساله مهم‌تر این است که این ۱۷۴ گود را نمی‌توان صرفاً یک «عقد باقی‌مانده» دانست. پشت هر عدد، یک موفقیت شهری، یک سازه نگهدیاب، یک قطعه زمین چندین ساختمان مجاور و مجموعه‌ای از شهروندان قرار دارند که هر کدام است در معرض بی‌ایمدهای یک تصمیم‌گیری طولانی مدت قرار گرفته باشند.

۴۰ درصد یعنی موفقیت؟

به گزارش مهر، از مجموع ۲۹۸ گود شناسایی شده، ۱۲۴ مورد ایمن شده‌اند؛ یعنی حدود ۴۱٫۶ درصد. در مقابل، ۵۸٫۴ درصد همچنان در وضعیت تعیین تکلیف قرار دارند. این مقایسه ساده، نخستین نکته انتقادی آشکار می‌کند. در ادبیات مدیریتی، تمرکز بر تعداد اقدامات انجام‌شده، معیار کافی نیست. می‌تواند تصویر مثبتی از عملکرد ایجاد کند؛ اما مدیریت ریسک، صرفاً تعداد اقدامات انجام‌شده معیار کافی نیست. آنچه مهم‌تر است، میزان کاهش خطر است؛ برای مثال، ایمن‌سازی یک گود کم‌عمق در منطقه‌ای پرخطر، با ایمن‌سازی نمی‌توان الزاماً با ایمن‌سازی یک گود عمیق در مجاورت چند ساختمان مسکونی مقایسه کرد؛ به همین دلیل، گفتن اینکه «۱۲۴ گود ایمن شد» بدون ارائه اطلاعاتی درباره عمق، موقعیت، درجه خطر و مدت زمان هاشدگی این گودها، تصویری ناقص از عملکرد مدیریت شهری ارائه می‌دهد. واقع، پرسش اصلی نباید فقط این باشد که چند گود ایمن شده است؛ بلکه باید پرسید: چه میزان از ریسک موجود کاهش یافته است؟ این دو سوال تفاوتی اساسی دارند.

گود ره‌اشده با پروژه نیمه تمام فرق دارد

یکی از خطاهای رایج در نگاه به این مساله، تقلیل گود ره‌اشده به یک پروژه ساختمانی متوقف‌شده است، در حالی که از منظر مدیریت شهری، تفاوت میان «ساختمان

نیمه‌تمام» و «گود ره‌اشده» بسیار جدی است. ساختمان نیمه‌تمام ممکن است سال‌ها چهره نامنظیبه شهر بدهد، اما گود عمیق می‌تواند بر پایداری زمین و سازه‌های اطراف اثر نگارد. نشست زمین، تغییر وضعیت خاک، ورود آب، ضعف سازه نگهدیاب یا تغییر شرایط بارگذاری اطراف گود می‌تواند شرایط را از یک وضعیت پایدار به یک وضعیت پرریسک تبدیل کند؛ بنابراین زمان در مورد گودهای نیازمند فقط یک مختبر اقتصادی نیست؛ یک مختبر انسانی است. هر چه مدت توقف طولانی‌تر باشد، ضرورت پایش نیز بیشتر می‌شود. اینجاست که امارهای قبلی مدیریت بحران تهران اهمیت پیدایمی کندند؛ در یکی از گزارش‌های پیشین، از میان ۲۵۲ گود، ۵۰ مورد عمقی بیش از ۱۵ متر داشتند، ۲۲ گود بیش از ۲۰ متر عمق داشتند و ۱۲۱ گود نیز بیش از ۳۰ ماه بدون فعالیت باقی‌مانده بودند.

عمق گود: عددی که نباید پشت آمار کلان پنهان شود

عدد ۲۹۸ به تنهایی اطلاعات زیادی به شهروند نمی‌دهد. ممکن است دو گود هر دو در این فهرست قرار داشته باشند، اما از نظر خطرپذیری هیچ شباهتی به یکدیگر نداشته باشند. یک گود عمیق در کنار ساختمان‌های قدیمی، معبر پر تردد و تأسیسات زیر زمینی، طبیعتاً با یک گود کم‌عمق در زمینی کم‌ترکم قابل مقایسه نیست؛ از همین رو، اگر مدیریت شهری بخواهد تصویر دقیق‌تری از وضعیت ارائه کند، بهتر است فهرست گودها را بر اساس شاخص‌هایی مانند عمق، مدت ره‌اشدگی، فاصله از ساختمان‌های مجاور، نوع سازه نگهدیاب، وضعیت مالکیت، درجه خطر و وضعیت پایش منتشر کند؛ در چنین شرایطی، هاشدگی درجه جای مواجه شدن با یک عدد کلی، می‌تواند بفهمد کدام مناطق تهران با ریسک بالاتری روبرو هستند؛ این موضوع از منظر شفافیت نیز اهمیت دارد؛ وقتی گفته می‌شود ۱۷۴ گودباقی‌مانده، بر پرسش طبیعی این است که این گودها کجا هستند و وضعیت آنها چیست؟

ایمن سازی با تعیین تکلیف یکی نیست

یکی از مهم‌ترین نکات در پرونده گودهای ره‌اشده، تفاوت میان رفع خطر و حل مساله است. ممکن است

یک گود پر شود و خطر فوری آن برطرف شود؛ ممکن است سازه نگهدیاب تقویت شود؛ یا ممکن است پروژه دوباره فعال شود. هر سه اقدام می‌توانند از منظر ایمنی نتیجه مثبت داشته باشند؛ اما هیچ کدام الزاماً به معنای پایان مساله اقتصادی، حقوقی و شهری پروژه نیستند. این تفاوت را می‌توان در نمونه گود سیروس مشاهده کرد؛ گودی که از دی ماه ۱۳۹۶ ره‌اشده بود و در نهایت بر پایر شدن و حصار کشی، خطر آن برای مردم کاهش یافت؛ اما پرسش مهم‌تر این است؛ آیا هدف، صرفاً حذف خطر از یک نقطه است یا تعیین تکلیف زمین و پروژه نیز دنبال می‌شود؟ اگر گودی امروز پر شود اما چند سال بعد همان زمین دوباره وارد چرخه گودبرداری و توقف شود، مدیریت شهری صرفاً یک مرحله از بحران را حل کرده است، نه مساله را.

چرا مساله هنوز تکرار می‌شود؟

شاید مهم‌ترین مقایسه در این پرونده، مقایسه تهران امروز با تهران چند سال قبل باشد. آمارها نشان می‌دهد مساله گودهای ره‌اشده از سال‌های گذشته وجود داشته است، اما از نظر خطرپذیری هیچ شباهتی به یکدیگر نداشته اعلام‌شده به ۲۹۸ مورد رسیده است.

این رقم لزوماً به معنای افزایش قطعی ۴۶ گود جدید نیستند؛ زیرا ممکن است شیوه شناسایی، تعریف گود ره‌اشده یا به‌روز رسانی فهرست تغییر کرده باشد؛ اما همین تفاوت، یک ضرورت مدیریتی را نشان می‌دهد: فهرست گودهای پرخطر باید به صورت مستمر و قابل ردیابی به‌روزرسانی شود؛ اگر تعداد گودها تغییر می‌کند، شهروندان باید بتواند بفهمد چند گود از فهرست خارج شده، چند گود جدید وارد شده و علت هر تغییر چه بوده است؛ در این صورت، هر سال یک عدد جدید منتشر می‌شود، بدون آنکه امکان سنجش دقیق عملکرد دو جود داشته باشد.

مالکیت؛ حلقه‌ای که مسوولیت را پیچیده می‌کند

یکی دیگر از نقاط ضعف ساختاری این پرونده، مساله مالکیت است. بر اساس توضیحات مطرح‌شده، شهرداری برای این گودهای متعلق به خسود هزنه ایمن‌سازی را پرداخت می‌کند، اما در مورد گودهای

آگهی موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۱۲ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۳۰۰/۲۱۶۸ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شتابانکه با معارفش متقاضی آقای /خانم پرویز آرابانا فرزند حیدر بشماره شناسنامه ۷۸۷ صادره از شباتانکه در یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۵۴۳،۱۵ مترمربع پلاک ۵۸ افرعی از ۱۷۳۵۴ اصلی مفروز و مجزی شده؛ از پلاک ۷۳۵۴ واقع در بخش سه دشتستان روستای سراج آباد خریداری و با واسطه از مالک رسمی آقای منصور عوضی حمزوز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مردم و آتب در دئوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود که تا در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ اعتراض دادخواست اعتراضی بر ثبت خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

م.الف: ۲۲۶۶۸۲۹

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۲۸

تعاون

تعاون

با تسهیلات، در صورت تداوم بی‌ثباتی‌های اقتصادی، تورم و کاهش قدرت خرید خانوارها، با محدودیت جدی مواجه خواهند شد. فردین بزدانی نیز معتقد است نیاز مسکن در سال‌های آینده باید در قالب سناریوهای مختلف اقتصادی بررسی شود. این رویکرد می‌تواند یکی از نقاط قوت طرح جدید باشد؛ زیرا به جای آنکه یک عدد ثابت برای نیاز مسکن تعیین شود، سناریوهای مختلف رشد اقتصادی، در آمد خانوار، تورم و توان مالی دولت در نظر گرفته می‌شود؛ در واقع، نیاز مسکن یک عدد مستقل و ثابت نیست؛ نیاز موثر به مسکن به توان خرید نیز وابسته است.

خطر بزرگ تر: فاصله میان طرح و اجرا

با این حال، شاید مهم‌ترین هشدار نشست نه در باره زمین بدون نه در باره وام؛ بلکه در بار اجرای سیاست‌ها بود. اظهاراتی تأکید کرد که تصویب قانون به تنهایی به معنای حل مساله نیست و برای اجرای موثر سیاست‌ها، نهادهای لازم و شرایط تحقق آنها نیز باید شکل بگیرد؛ این نقطه احتمالاً تعیین‌کننده‌ترین آزمون طرح جامع مسکن جدید خواهد بود؛ ایران در سال‌های گذشته کمبود طرح و قانون نداشته است؛ مساله اصلی اغلب در تبدیل سیاست روی کاغذ به برنامه اجرایی پایدار بوده است؛ اگر طرح جدید نیز در نهایت به مجموعه‌ای از اهداف اعداد و تکالیف قانونی تبدیل شود، بدون آنکه منابع مالی، نهادهای اجرا، تقسیم کار ملی و محلی و سازوکار ارزیابی عملکرد آن مشخص باشد، تفاوت چندانی با نسخه‌های قبلی نخواهد داشت.

طرح جامع جدید: آزمون عبور از گذشته

مجموع دیدگاه‌های مطرح‌شده در این نشست نشان می‌دهد که مساله مسکن در ایران دیگر با یک نسخه ساده قابل حل نیست؛ نه می‌توان همه مشکل را به کمبود زمین نسبت داد، نه می‌توان بانک را موتور نامحدود تأمین مالی فرض کرد و نه می‌توان ساختار خانوار و تقاضای امروز را با الگوی کده قبل سنجید؛ نسخه جدید مسکن، اگر قرار است واقعاً جدید باشد، باید سه تغییر اساسی را بپذیرد: مسکن باید با اقتصاد کلان هماهنگ شود؛ سیاست زمین باید از واگذاری زمین خام به مدیریت مکان و ارزش زمین تغییر کند و تقاضای مسکن باید بر اساس جامعه واقعی امروز و فرهای ایران تعریف شود؛ در غیر این صورت، خطر آن وجود دارد که «طرح جامع مسکن» جدید تنها نسخه تازه‌ای از همان سیاست‌های قدیمی باشد؛ با این تفاوت که این بار، زمین کمتر، منابع مالی محدودتر و خانوارها کم‌تر؛ از گذشته‌اند. مساله امروز دیگر صرفاً ساختن خانه نیست؛ ساختن مسکنی است که مردم بتوانند در آن زندگی کنند؛ توان پرداخت هزینه‌های ارادته باشند و شهر نیز توان پشتیبانی از آن را داشته باشد. این همان نقطه‌ای که سیاست مسکن پایدار «تولید واحد» عبور کند و به «تأمین سکونت» برسد.

متعلق به سایر دستگاه‌ها، روند ایمن‌سازی شکل متفاوتی دارد؛ این وضعیت یک پرسش اساسی ایجاد می‌کند: در شهری که خطر یک گود متوجه همه شهروندان است، آیا مسوولیت ایمنی نیز باید تابع مالکیت زمین باشد؟ از نظر حقوقی ممکن است مسوولیت‌ها متفاوت باشند، اما از منظر ایمنی شهری، خطر مالک نمی‌شناسد. اگر گودی در کنار یک مدرسه، خیابان یا ساختمان مسکونی قرار گرفته باشد، ریزش احتمالی آن برای شهروندان همیتی ندارد که زمین متعلق به شهرداری، دولت، نهاد عمومی یا بخش خصوصی بوده است؛ بنابراین لازم می‌آید مسوولیت پرداخت هزینه و مسوولیت تضمین ایمنی تفکیک قائل شد. شهرداری ممکن است نهایتاً هزینه را از مالک مطالبه کند، اما این موضوع نباید باعث تأخیر در رفع خطر شود.

مساله اصلی: ۱۷۴ گودی با چه اولویی؟

اکنون مهم‌ترین بخش پرونده، ۱۷۴ گود باقی‌مانده است؛ این گودها نباید در یک صف ساده قرار بگیرند. مدیریت ریسک اقتضا می‌کند آنها بر اساس سطح خطر اولویت‌بندی شوند. برای مثال، گودی با عمق زیاد، ره‌اشدگی طولانی، ساختمان‌های فرسوده در مجاورت، سازه نگهدیاب نامطمئن و قرارگیری در کنار معبر پر تردد باید در اولویت بالاتری از گودی قرار گیرد که شرایط پایدار تر دارد؛ بنابراین این مدل مدیریتی شفاف می‌تواند گودها را حداقل به سه گروه تقسیم کند: گروه اول؛ خطر فوری؛ نیاز ماز اقدام سریع و رفع خطر، گروه دوم؛ خطر

درشهر

اختصاص ۳۰همت برای نوسازی ناوگان حمل‌ونقل عمومی

معاون عمران و توسعه امور شهری و روستایی وزیر کشور از اختصاص حدود ۳۰ هزار میلیارد تومان برای نوسازی ناوگان حمل‌ونقل عمومی کشور تا پایان سال خبر داد و گفت: با استفاده از منابع حاصل از انتشار اوراق مشارکت، مولدسازی و درآمدهای مستقل شهرداری‌ها، چند هزار دستگاه اتوبوس و چندرام قطار به ناوگان حمل‌ونقل عمومی اضافه خواهد شد. به گزارش ایسنا، مسعود نصرتی با اشاره به برنامه‌های دولت برای توسعه ناوگان حمل‌ونقل عمومی اظهار کرد: با هماهنگی میان دولت و شهرداری‌ها و استفاده از ظرفیت انتشار اوراق مشارکت، زمینه تأمین مالی نوسازی ناوگان فراهم شده است؛ او افزود: در سال ۱۴۰۳، ۳۰ هزار میلیارد تومان و در سال ۱۴۰۴ نیز ۳۶ هزار میلیارد تومان اوراق مشارکت با موفقیت منتشر شده که ۷۰ درصد منابع آن به توسعه ناوگان ریلی و ۳۰ درصد به خرید اتوبوس اختصاص یافته است. رییس سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور ادامه داد: علاوه بر اوراق مشارکت، بخشی از منابع مورد نیاز از محل مولدسازی و منابع مستقل شهرداری‌ها تأمین می‌شود و این منابع امکان استفاده از ظرفیت تولید کنندگان داخلی و در صورت نیاز خرید خارجی را فراهم می‌کند. نصرتی گفت: با تکیه بر حدود ۱۵ هزار میلیارد تومان منابع حاصل از اوراق مشارکت و سایر منابع مالی، ظرفیت خرید حدود ۳۰ همت تا پایان سال وجود دارد. بر این اساس، پیش‌بینی می‌شود تعداد اتوبوس‌های فعال ناوگان حمل‌ونقل عمومی کشور از ۱۲ هزار دستگاه فعلی به حدود ۱۵ هزار دستگاه افزایش یابد؛ او همچنین از اضافه‌شدن ۱۰ تا ۱۱ رام قطار به ناوگان متروی تهران و سایر کلان‌شهرها تا پایان سال خبر داد و گفت: برخی از این قطارها پنج و برخی هفت واگن خواهند داشت. معاون وزیر کشور تأکید کرد خریدهای خارجی باید با حمایت از تولید کنندگان داخلی انجام شود تا ضمن انتقال دانش فنی، امکان پشتیبانی و تأمین خدمات مورد نیاز ناوگان نیز تضمین شود.

عرضه کالا با ۲۵ درصد زیر

قیمت بازار را دنبال می‌کنیم

نایب رییس شورای شهر تهران از مذاکره شهرداری با تولیدکنندگان و توزیع‌کنندگان، انبوهی از سوسامات خبر داد و گفت: با استفاده از ظرفیت میدیان میوه و تره‌بار و فروشگاه‌های شهروند و با حذف یا کاهش واسطه‌ها می‌توان کالاهای مورد نیاز مردم را حداقل ۲۵ درصد زیر قیمت بازار عرضه کرد. برپرویز سرسوری در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به شرایط کشور در زمان جنگ اظهار کرد: مهم‌ترین موضوع امروز کشور جنگ و افزایش تاب‌آوری مردم است؛ مدیریت شهری باید با استفاده از تمام ظرفیت‌ها و امکانات خود در پیشانی خدمت‌رسانی به مردم قرار گیرد؛ او افزود: اگر چه بسیاری از اقداماتی که شهرداری در شرایط جنگی انجام می‌دهد در چارچوب وظایف قانونی آن تعریف نشده است، اما وظایف انقلابی مدیریت شهری اقتضا می‌کند شهرداری حتی فراتر از وظایف قانونی خود برای کاهش فشارهای ناشی از جنگ بر مردم اقدام کند. سرسوری با اشاره به وضعیت تهران در دوره جنگ گفت: بالاترین سطح آسیب‌ها در کشور در تهران بوده است؛ اما با تلاش مدیران و خادمان مردم‌آثار جنگ در تهران به عنوان یک شهر جنگ‌زده به شکل گسترده دیده نشده؛ چرا که تلاش شد سختی‌ها و محدودیت‌های جنگ کمتر به مردم منتقل شود. نایب رییس شورای شهر تهران در باره بودجه سال آینده شهرداری نیز گفت: با توجه به شرایط کشور، بودجه شهرداری باید متناسب با وضعیت جنگی تنظیم شود؛ او افزایش تاب‌آوری و اولویت‌های مرتبط با جنگ در صدر برنامه‌های بودجه‌ای قرار گیرد؛ او ادامه داد: اگر جنگ تا زمان بررسی بودجه سال ۱۴۰۶ ادامه داشته باشد، باید با استفاده از بودجه کاملاً متناسب با شرایط جنگی باشد و اولویت‌های مرتبط با جنگ در رأس تصمیم‌گیری‌ها قرار گیرد. سرسوری در باره برنامه‌های شهرداری در حوزه معیشت، انرژی و سلامت نیز توضیح داد: شهرداری با دولت وارد مذاکره شده تا بتواند در این حوزه‌ها به دولت کمک کند و اقدام مورد نیاز مردم با قیمت پایین‌تری به دست آنها برسد. نایب رییس شورای شهر تهران با اشاره به وضعیت میدیان و فروشگاه‌های شهروند گفت: شهرداری تجربه اجرای چنین طرحی را در دولت گذشته داشته و نتیجه نیز مثبت بوده است. بر همین اساس، مساله مورد نیاز برای عرضه کالا با قیمت پایین‌تر این ادامه شده و یک بار نیز مورد آزمایش قرار گرفته است. سرسوری تأکید کرد: جزییات این طرح‌ها پس از نهایی‌شدن مذاکرات با دولت و رسیدن به جمع‌بندی، به صورت رسمی اعلام خواهد شد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران، اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت اسناد و املاک تهران، اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت اسناد و املاک تهران

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۳۰۰/۲۲۴۰۰۸۰۰۰۰۹۷۷ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شباتانکه با معارفش متقاضی آقای /خانم پرویز آرابانا فرزند حیدر بشماره شناسنامه ۷۸۷ صادره از شباتانکه در یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۵۴۳،۱۵ مترمربع پلاک ۵۸ افرعی از ۱۷۳۵۴ اصلی مفروز و مجزی شده؛ از پلاک ۷۳۵۴ واقع در بخش سه دشتستان روستای سراج آباد خریداری و با واسطه از مالک رسمی آقای منصور عوضی حمزوز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مردم و آتب در دئوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود که تا در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۲۹

اله مراد رز مجو – رییس اداره ثبت اسناد و املاک شباتانکه

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران، اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت اسناد و املاک تهران، اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت اسناد و املاک تهران

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۳۰۰/۲۲۴۰۰۸۰۰۰۰۹۷۷ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شباتانکه با تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای /خانم پرویز آرابانا فرزند حیدر بشماره شناسنامه ۷۸۷ صادره از شباتانکه در یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۵۴۳،۵۵ مترمربع پلاک ۵۸ افرعی از ۱۷۳۵۴ اصلی مفروز و مجزی شده؛ از پلاک ۷۳۵۴ واقع در بخش سه دشتستان روستای سراج آباد خریداری و با واسطه از مالک رسمی آقای منصور عوضی حمزوز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مردم و آتب در دئوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود که تا در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

شناسه آگهی: ۲۲۶۶۸۲۹

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۲۹

اله مراد رز مجو – رییس اداره ثبت اسناد و املاک شباتانکه